

РЕШЕНИЕ

№ 20515

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2033** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „Минпроект“ – ЕАД - [населено място], представлявано от изпълнителния директор К. Х. Х. чрез адв. В. Т. срещу писмо изх. №ДСТ25-ТД26-15/1/18.12.2025г., издадено от Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи - Студентски“ при СО за отказ за издаване на удостоверение за освобождаване от данък придобиване, потвърден с писмо изх. №ДСТ25-ТД26-15-3/09.01.2026г., издадено от Дирекция „Общински приходи“ – СО. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила, в нарушение на материалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Сочи, че жалбоподателят е държавно предприятие, чийто едноличен собственик на капитала е „Български енергиен холдинг“ ЕАД, чийто принципал е държавата чрез Министъра на енергетиката. Счита, че в този случай снабдяването с констативен нотариален акт за собственост на основание давностно владение е обусловено от запазване и съблюдаване на интересите на държавата, а внасянето на данък за придобиване на имущество по чл.44, ал.3 от ЗМДТ няма да постигне целите на данъчното облагане, а от друга страна - освобождаването на дружеството от внасяне на данъка няма да е в ущърб на бюджета. На следващо място, излага твърдения, че двата недвижими имота, посочени в заявлението, а именно: сграда с идентификатор 68134.1605.997.1, представляваща едноетажна сграда със застроена площ от 173 кв.м. и сграда с идентификатор 68134.1605.997.2, представляваща едноетажна сграда със застроена площ от 174 кв.м., и двете сгради находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.1605.997, УПИ I-за КСО, кв.174, м.

„Студентски град“, са предоставени за оперативно управление на „Минпроект“ ЕАД с Акт за държавна собственост № 1698/07.09.1987г., включително и при съобразяване с извършеното преобразувано със Заповед № 61/21.04.1993 г. на председателя на Комитета по енергетика. Моли съда да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира съдебни разноси съгласно представен списък.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи - Студентски“ при СО чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заявление за издаване на удостоверение за факти и обстоятелства по териториално и селищно устройство вх.№ ДСТ25-ТД26-15/17.12.2025г., от „Минпроект“ – ЕАД е поискано освобождаване от данък за придобиване на имущества съгласно чл. 48, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗМДТ във връзка със снабдяване с нотариален акт по давност за имоти с идентификатор 68134.1605.997.1 и 68134.1605.997.2. Към заявлението са представени и съответно приложимите към искането документи.

На 18.12.2025г. е постановено оспореното писмо изх. №ДСТ25-ТД26-15/1/18.12.2025г., издадено от Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи - Студентски“ при СО за отказ за издаване на удостоверение за освобождаване от данък придобиване по така подаденото заявление.

Жалбоподателят е оспорил отказа на длъжностното лице по административен ред пред Директора на Дирекция „Общински приходи“ - СО район „Студентски“, който го е потвърдил с писмо изх. №ДСТ25-ТД26-15-3/09.01.2026г., издадено от Дирекция „Общински приходи“ – СО. Мотивите на Директора на Дирекция „Общински приходи“ са, че съгласно разпоредбата на чл.48, ал.1 от ЗМДТ „Минпроект“ ЕАД, макар и държавно предприятие, не следва да бъде освобождавано от местен данък за придобиване на имущество.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

Не се спори между страните, че „Минпроект“ – ЕАД е еднолично акционерно дружество, чийто едноличен собственик на капитала е „Български енергиен холдинг“ ЕАД, чийто принципал е държавата чрез Министъра на енергетиката.

Спорът е относно обстоятелството дали търговското дружество е данъчно задължено лице по смисъла на чл.44, ал.3 от ЗМДТ за данък при безвъзмездно придобиване на имущество по давностно владение.

Основанията за освобождаване от данък при придобиване на имущества са уредени в чл. 48, ал. 1 от ЗМДТ. По силата на буква "а" на цитирания текст от данък се освобождават придобитите имущества от държавата и общините. Преференцията на чл. 48, ал. 1, т. 1, б."а" от ЗМДТ е

относима само към държавата, но не и към търговски дружества, независимо кой е собственик на капитала – държавата или друго лице.

Предвид обстоятелството, че едноличното акционерно дружество „Минпроект“ – ЕАД е търговец по смисъла на чл.1, ал.2, т.1 от ТЗ и е регистрирано като държавно предприятие на основание чл.61 от ТЗ, то не попада в хипотезата на чл. 48, ал. 1, т. 1, б."а" от ЗМДТ.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визирани в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 200 лева или 102.26 евро съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Минпроект“ – ЕАД - [населено място], представлявано от изпълнителния директор К. Х. Х. срещу писмо изх. №ДСТ25-ТД26-15/1/18.12.2025г., издадено от Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи - Студентски“ при СО за отказ за издаване на удостоверение за освобождаване от данък придобиване, потвърден с писмо изх. №ДСТ25-ТД26-15-3/09.01.2026г., издадено от Дирекция „Общински приходи“ – СО.

ОСЪЖДА „Минпроект“ – ЕАД, ЕИК[ЕИК], със сдалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор К. Х. Х. да заплати на Столична община – район „Студентски“ сумата от 102.26 евро, равняващо се на 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: